

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Honorati Fabri, Societatis Jesu Theologi,
Apologeticus Doctrinæ Moralis Eiusdem Societatis**

Fabri, Honoré

Coloniæ Agrippinæ, MDCLXXII

Index Rerum præcipuarum, quæ hâc primâ parte continentur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94565)

INDEX

Rerum præcipuarum, quæ hæc primâ parte continentur.

A

Absolutio

Absolutio potest dari peccanti ex habita, modo ad evellendum habitum diligentiam aliquam adhibeat.

pag. 392

Absolvi possunt ii, qui aliquod vitæ genus susceperunt, in quo plures peccandi occasiones occurrunt.

ibid.

Confessarius absolvet potest peccantem, asserentem se abhorre à peccato.

432

Peccantem possit absolvi, licet peccantem impunitam recuset.

ibid.

Peccantem non dicit, rationem boni temporalis facere, ut absolvi possit, qui est in occasione proxima;

sed tantum eum absolvi posse, qui est in occasione proxima, si dolorem de peccatis habeat, & firmum propositum non peccandi, & iustam causam non deferendi prædictam occasionem, ideoque prædictus casus ei falsò imputatur.

212

Peccantem esse juniores rectè docet Bunnus, qui in eadem peccata sæpe recidunt; aliquid tamen ipsi circa hunc casum imponitur ab adversariis, quod nunquam dixit.

ibid.

Peccantem differenda absolutio, donec habitus vitiosus extirpetur, ut Jansenius delirant.

531

Acedia.

Acedia peccatum mortale, vel veniale.

425

Adversarii.

Adversarii, Bero, Merenda, Mercorus, Comitatus, Philalerus, qui homines?

198. & 199

Advocatus.

An possit defendere causam minùs probabilem?

22.

Quis causas possit defendere?

80

Amulatio.

Emulationis ratio inter dissimiles, & obscurè inæquales.

193

Equivocare.

Equivocare in iuramento. V. Iuramentum.

Equivocatio.

Quæ licet uti verbis & signis ambiguis, vel restrictione mentali.

426

Equivocationes aliquando adhiberi posse certum est.

114.

ALEXANDER VII.

Alex. VII. sententia in Valerianum M.

482

ALEX. VII. nunquam scripsit ad Lovanienses, nihil esse in grandibus voluminibus S. S. Augustini & Thomæ, quod dogma Fidei censendum non sit.

214

Ambitio.

Ambitio ut plurimum est peccatum tantum veniale, 425. & 612, in fine.

Amor.

Amandi Dei præceptum quandò obliget.

433

P. Sirmondo falsò objicitur, quod scripserit, homines ad amorem Dei, ex vi præcepti charitatis non obligari, nec ad aliud præceptum ex motivo ejusdem amoris.

213

Amphibologia.

Amphibologia à quomodo uti liceat, & in quibus circumstantiis, ex Fillucio, Sanch. Lessio, & aliis, atque ex ipso Auctore.

203. 204. & 426

Antiquitas.

Antiquitas in Moralibus, non est nostris temporibus anteferenda.

3

Antiquitatis auctoritas sola non facit opinionem probabilem.

5

Apologia.

Apologia Theologiæ moralis Jesuitarum, Auctor est P. Pirol. Liber non est approbatus à Superioribus Societatis, nec tamen est confixa ab Alex. VII.

ob errores, cum nec una è 45. Propositionibus damnatis ex illa sit & c.

665

Res hæc tota uti gesta est refertur plenè authentico testimonio trium Cardinalium superstitum confirmanda.

686

Apostata.

Apostatæ fides non adhibenda.

487

Nobilissima Civitas à Jesuitis aliena, ob nescio quem Apostatam Societatis denunciatum.

486

Aristoteles.

Aristotelis axiomata, ut dictum de omni, dictum de nullo; quæ sunt eadem uni tertio, sunt eadem inter se. Defenduntur.

71

Assassini.

Quos nomine Assassini Gregorius XIV. in Bulla comprehendat.

405. & 591

Assensus.

Assensus prudens & probabilis, non sunt Synonyma.

126

Assensum opinativum dari certum est: quomodo intelligendus S. Thomas, cum negare videtur hunc assensum

157

M m m

A 2071

Index Rerum.

Attritio.
Falsò accusatur Escobar, quasi dixerit, dolorem de peccato admissò conceptum ratione mali temporalis incurssi, sufficere cum Sacramento, modò à Deo immissum fuisse credatur. 213
Qui asserant attritionem non sufficere in puncto mortis, explicantur. 103
An magis probabile sit, Attritionem sufficere cum Sacramento Poenitentiae. 184
Vide etiam infra V. Contritio.

P. Avancinus.
Falsò accusatur ignorantia ab Atheopilo. 476
Augustinus.
S. Augustino non bene tribuitur liber de vera Innocentia. 162
Malè assertur contra Casuistas S. August. 137. & 58
Ea quæ obicit Augustinus de Angelis contra opinionem probabilem, diluuntur. 48. & seq.

B.
Baro Vincentius.
Quedam notantur ex multis, quæ P. Vinc. Baro falsò assumpt. 87. 88
Alii ejus errores notantur. 93. & seq.
Quod ab Hæreticis in Jesuitas olim scriptum est, & multis refutatum, id ipsum Baro repetit. 109
Meritis P. Suaris laudibus detrahit. 110. & 111
Ridiculum Baronis ratiocinium & insectia circa materiam Sacramenti. 116
Quantà cum licentiâ asserat, Bullam Pauli V. Rituali Romano præfixam, per subreptionem extortam fuisse, & in articulo moribundi errorem subrepsisse. 119
Convitia quibus P. Theophilum Baro prosequitur. 120

Hanc Provinciam suscipit, cui centum viri omni scientiâ insignes vix sufficerent. 123
Cum Baro Fagnani doctrinam confirmandam suscepisset, & Caramuelis sententiam de probabilitate refellendam, aliud nihil agit, nisi ut Jesuitas criminetur. 124
Exemplo Patrum malè excusatur Baro, quod in Jesuitas scripserit. 130. & 145
Pontificum juri & auctoritati detrahit. 143
Ejus liberis fatentur erroribus. 128
Falsò asserit, Bellarminum scripsisse, dubium esse an ultimum Lateranense Concilium sit Oecumenicum. 133
Baro in censuras incurrit, latis in Bulla Alexandrina pro Immaculata Conceptione V. Deiparæ. ibid.
Hæreticos & notâ confixos homines commendat; sanctum verò Ignatium & Exercitiorum libellum carpit plusquam canino dente. 134
Summa errorum, convitiarum, & calumniarum, quæ in Apologia Baronis continentur. 135
Ridiculè asserit, sine opinione Thomistica, quæ asserit, essentiam distingui ab existentia, mysteria fidei explicari non posse; & Ordinem illum Religiosi nomen non mereri, qui Chorum non habet. 137

In multis capitibus cum Novatoribus convenit. 144
In editione posteriori damnatæ ab Alex. VII. Apologię suæ, vix aliquid ad rem faciens mutavit, imò auxit errores etiam illissimos, calumnias accumulavit &c. ita ut maneat tritum illorum recursorum damnatio pristina. 682
Idem mentitur suos libellos de morali Theologia approbatos fuisse ab Alexandro VII. item, se ob id non Censuras & pœnas, sed præmia & munera retulisse à Sede Apostolica. 683
Ostenditur, eundem violasse Decreta Apostolica

triplicis generis, scilicet. 1. de Immaculata Conceptione B. V. MARIE. 2. Acta Congregationis sub Clem. VIII. & Paulo V. de auxiliis habitæ, contra prohibitionem Innocentii X. allegare audent. 3. quod eludat Decretum Pontificum hoc, &c. cens. talia essentium decreta pro Urbe
Synopsis Alphabetica convitiarum in P. Theophilum.

Bassano.
Mirum est eos, qui bysso vestiuntur, Bassano Caputo Doctori laxitatem exprobrare. 187
Bellum.
Bellum inferri non potest à Principe juxta notitia Auctores, nisi habeat opinionem probabilem.

C.
Calumnia.

AN calumniam calumniæ reponere licitum sit nec injustum?
Calumniæ Jesuitis impostæ à Valentino & Kambel. 442. ulque ad 449
Calumniæ in Alexandrum VII.

Cambium.
Ista propositio, Cambium Recursæ non est ultimum an sit probabilis?
Cambia Recursæ & plateale, in quibus non probabili sit pecuniarum tractatio, eorumque continuatio, iniquitatis & usuræ convincitur. à pag. 260 ulque ad 277.

Canones.
Canones antiqui servandi. 474
Nulli Canones contra opinionem probabilem faciunt. 64
Qui opponunt nobis Canonum eversionem, non servant. 247

Caramuel.
Caramuelis causa exponitur. 473
Occasio Dialogi XI. cui nomen Caramuel, amicum Caramuelis cum Jesuitis. 237

Casuista.
An Casuistarum sit nimia multitudo. 443
Quibus de causis obscenas quæstiones discutuntur. 443
Casuistæ, præsertim circa conjuges. 169. 177. & 214
Casuistis falsò imposita diluuntur. 169. 177. & 214
Decisiones Morales ex Casuistis, non ex Patribus petendæ sunt, si loquamur in universum. 338
Redditur ratio, cur Casuistæ non citent SS. Patres omnibus materiis quas tractant. 39
Malè assertur contra Casuistas S. August. 137

Catechismus.
Catechismus Romanus à Concilio Tridentino approbatus & à Sede Apostolica toti Ecclesiæ propositum, falsò asserit Baro.

Censura.
Ut liber censurâ configuratur, non est necesse, ut eo in eo contenta, censurâ digna sint.

Certitudo.
Certitudo probabilis, & probabilitas certa non sunt idem.
Sic certum est prius conjugium, incerta verò prius conjugii mors, secundum conjugium incertum est. Item incertum est matrimonium, si dubitatur probabiliter de impedimento.
Certitudo moralis debet præcedere omnem actionem honestam.
Potest esse major vel minor.

Index Rerum.

Compensatio

Peccatum in vita, membris, honore, nec potest, nec debet reparari pecunia. 354
Peccatum sine pecunia compensari posse, non est certo probabile; multo vero minus, quod illa compensatio occulte fieri possit. 356
Ad occultam compensationem requiritur, ut sit iusta, certa, cauta. 358

Conceptio B. Virginis.

Videntur V. Baro existimare, Ecclesiam non posse definire, Conceptionem B. Virginis fuisse immaculatam. 95

Concilia.

In Concilio deliberationibus, semper probabilior opinio, & cui plures Patres adherent, vincit, non tamen idem debet contingere in foro conscientie. 61
Aliquot Antiquorum decreta nunquam fuerunt ubique recepta. Perperam igitur alii qui vellent, ut Christiani huius temporis his subicerentur. 395

Confessarius.

An qui possit opinionem probabilem? 22
Non propterea accipit legem a suo penitente. 95
An tenetur sequi opinionem minus probabilem sui Penitentis? 66
Ubi habeat ius interrogandi penitentem, an peccatum quod confitetur sit ex habitu. 433
An Confessarius possit absolvere penitentem, quem tenet deinde lapsurum? 432.
Male invehitur Illustriss. Fagnanus in Theologos, qui docent, non posse Confessarium uti erga penitentem invitum opinione minus probabili, sed illustriori. 197
Immerito vitio vertitur Suari, quod dicat, Confessarium debere credere penitenti, si ab eo interrogatus, utrum debeat de peccatis, id verbulo affirmet. 211
Rarius non probatur cum dicit, penitentem a Confessario interrogatum non teneri dicere peccatum cuius se acculat, esse consuetudinis. 212.
& 618.
Confessarius tenetur absolvere penitentem, qui practice probabilem sententiam tenet, 315
Tenetur penitentiam per modum precepti imponere. 375
Quam difficile munus Confessarii. 377

Confessio.

Thomistae Confessionis absenti factae sententiam defendunt; Suarez contrariam docuit. 112
Signa absente Sacerdote ab agrote edita, ac deinde Sacerdoti renunciata sunt, materia probabilis confessionis. 117
An penitens tenetur confiteri circumstantias aggravantes, quae speciem non mutant. 431
Non potest penitens reculare penitentiam sibi impositam a Confessario. 85
Peccata dubia an & quae in confessione exponenda. 378. usque ad 382
Peccata oblita oportet postea, cum memoria occurrunt, subicere Clavibus. 382
Imo si id contingat jam ad S. mensam existentem, probabiliter est, teneri per se loquendo recedere & confiteri prius; ab hoc tamen facile excusat quaelibet iusta causa ut notabile incommodum, scandalum, scrupulus, &c. 384
Qui peccatum dubium, aut numerum peccatorum incertum subicit clavibus, postea factus certior, non tenetur iterum confiteri ex aliquorum sententia probabili; quae tamen nec suadenda, nec damnanda pro praxi. ibid.

Conscientia.

Conscientiae definitio. 9. & 163
Error duplex in conscientia erronea, scilicet in objecto, & in modo, quo intellectus tradit in obiectum. 39
Conscientia erronea quid sit. ibid.
Quando error est inculpabilis, errantem conscientiam sequi licet. 40
Conscientia erronea de duobus oppositis nascens ex errore invincibili, eximit culpam. 42
Conscientia dubia definitur. 43
Aliquando obligat. 43. 44
In quibus casibus? 44. 45
Conscientia scrupulosa definitur, licet contra eam operari, & quare. 47. 48.
Conscientia certa esse debet. 29. 30
Et ratio non bene responderi demonstratur. 72. 73
Conscientia probabilis speculative est practice certa. 10.
Quomodo differt iudicium practicum a speculative. ibid.
Dictamen conscientiae formaliter sumptum & immediate directivum humanae operationis. 156

Contractus.

Tituli sex, a quibus aliquid supra sortem accipi potest: sed ex mente Auctoris duo sufficient, scilicet contractus Societatis, & Censui utrinque redimibilibus ad praefixum tempus. 210. 414. & 416
Utriusque contractus aequitas seclusa lege positiva, & attentata saltem lege naturae demonstratur. 418
Circumstantiae ad contractum Societatis requiritae facile adesse possunt. 413
An Contractus Mohatra dictus sit usurarius. 420. & 667.

Contritio.

Contritionem ad Sacram. Penitentiae esse necessariam minus est probabile. 2
1. Opinio Bajanorum, quod Contritio perfecta non sufficiat ad justificationem, est vel haeretica, vel erronea. 2. quae in Sacramento requirit contritionem perfectam, si non erronea, saltem improbabilis est. 3. quae aliqualem dilectionem cum attritione in Sacramento Penitentiae requirit, nullam censuram meretur. 363
Dilectionem illam, quam Trid. sess. 6. c. 6. inter dispositiones requirit, non esse Charitatis, sed Spei, probatur, & sufficere attritionem cum Sacramento. 363. & 366
Nisi obstarat decretum Alex. VII. dicerem esse hoc certum. 621

D.

Defensio iusta.

AN falsum accusatore, falsos testes, & corruptum Iudicem clam liceat occidere. 411
Vim iniuste illatam quivis repellere potest, dummodo legitimo modo fiat. 341
Neque haec defensio est vindicta, quia non vindicat primam illam injuriam aggressoris, sed impedit, ne maiorem inferat, neque enim intenditur laesio invasoris. ibid.
Qui se defendit idem ut occidat, homicida est; qui vero hoc non potest, nisi per accidens occidendo. Invasorem, innocens est. 342
A privata defensione abstinendum, quoties publica auctoritate iniusta vis repelli potest, quod multo magis & semper faciendum quoad reparationem illam injuriae. ibid.
In praxi non nisi certis & probabilioribus sententiis standum est, cum quaeritur vel de ultimo supplicio auctoritate publica Reus inferenda, vel de vita iniusta. 342

M m m 2

Index Rerum.

justo aggressori jure justæ defensionis eripienda. 344. 603.
 Etiam pro defensione bonorum fortunæ, si magni momenti sint, aggressor occidi potest, servatis debitis conditionibus. 346
 Gravis contumelia, attentata quoque repelli potest, occiso etiam injusto aggressore, si aliter arceri nequeat. 348
 Tales injurias patienter perferre consilii est, non præcepti. 349
 Propter mera verborum convitia & affictam calumniam, nefas est alium occidere. 350
 Ad infringendam fidem calumniatoris non licet per calumniam ei assignere quodvis aliud crimen. 352
 Imò nec verum crimen occultum, quod probari in foro externo non potest. 353
 Non tantum pro vitæ & pudicitia, sed etiam pro bonorum & honoris defensione licere aggressorem occidere, demonstratur contra Jansenitas. 639. & seq.
Dialogus.
 Melius per dialogum, quam per methodum Scholasticam doctrina traditur. 28
Diana.
 A Caramuele defendi tui seque defendit. 223
Directio Intentionis.
 Actionem ex se indifferentem bonam vel malam facit. 408
Dispensatio.
 Episcopum cum subditis, qui ob paupertatem ad urbem non possunt accedere dispensare posse in casibus Sedis Apostolicæ reservatis, non docuit Sanchez; & quibus in circumstantiis hæc opinio sit probabilis. 203
 Immerito accusatur Th. Sanchez quod dixerit, probabile esse dispensationem subrepticam non esse, inter consanguineos vel affines, reticita copulâ inter eos ante vel post matrimonium habitâ. 105
 Idem male sugillatur, quod docuerit, Episcopos ex magna necessitate dispensare posse ante matrimonium contractum in impedimentis dirimentibus. 206
Divinatio.
 Th. Sanchez non docuit, Bullam Sixti V. contra Astrologos non obligare in foro conscientia, ut ipsi immerito exprobrantur. 206. & 207.
Divinator.
 Tenetur ad restitutionem accepti pro divinatione, si solum consuluit astra; secus tamen si Dæmonem, quamvis gravissime peccet. 210
Doctor.
 Doctoris unius auctoritas an faciat opinionem probabilem. 3. 4. & 6.
 Quas doctores habere debeat Doctor, ut faciat sententiam probabilem. 4
 Quanam scire debeat Doctor Moralis Theologia. 5
Dominicani.
 Dominicanorum quærelæ discutuntur. 474
Dubium, Dubius.
 Dubium aliud propriè & strictè sumitur, aliud latè. 43
 Dubium Juris & dubium facti definiuntur. ibid.
 Quandò sit aliqua obligatio cum dubio facti? 44 & 45.
 Et cum dubio juris. 46. 57. & 58.
 Dubia obligatio certam executionem non postulat. 399
 Qui dubius est, an sit excommunicatus, non debet

se gerere pro excommunicato.
 Idem tamen non debet citrà necessitatem celebrare. 171
 Dubius de peccato mortali, debet petere absolutionem. ibid.
 Dubius an lex sit usu recepta, non tenetur eam servare. ibid.
 Dubius die Jovis an media nox transferat, potest comedere carnes; secus die Sabbathi. ibid.
 In dubio Juris non tenemur partem tutiorem legi respondetur objectionibus quæ contra hanc. 176. & 177.
 Hoc principium, in dubio tutior pars est amplectenda, quomodo intelligendum sit, ex Caramuela. 27
 In dubio, an, & quomodo tutior pars sit eligenda. 77
 Respondetur SS. Canonibus, qui opponuntur. 78
 Dubium positivum distinguitur à negativo. ibid.
Duellum.
 Accèptionem Duelli licitam esse, non docent Doctores nostri. 209
 An possit duellum acceptari? imò & offerri? 42
E.
Ecclesia.
 Ecclesia nec falli potest, nec fallere. 45
 Ostenditur falsitas demonstrationis Kortholii, quod nempe Ecclesia hodierna Romana non sit vera Dei Ecclesia. 456
 Refellitur argumentum Kortholii, quo probat, voluit, Ecclesiam Rom. non esse veram Ecclesiam, quam in Symbolo Apostolico confitemur, à pag. 447. ad 451.
 Ecclesia Romana sancta dicitur multis nominibus. 448
 Potest Ecclesia definire, & credenda fidelibus proponere, quæ non credebantur explicitè ab antiquis fidelibus. 54
Eleemosyna.
 In necessitatibus ordinari divites non obligantur poena peccati ad dandum superfluum. 400
 Si necessitas extrema supponatur, tenemur dare de superfluo vitæ, ac necessariò statui: si gravis de superfluo statui de præfenti & futuro, præsumitur justè augendo. 401. 553. & 434.
Emanuel Sâ.
 Male accusatur, quasi dicat, eum qui perdidit authenticam Scripturam, posse similem aliam edicere, & quodnam hoc sit peccatum. 109
 Ejus Aphorismi à Magistro S. Palatii alicubi mutati, sed non nisi unicus de absolvendo absente postea à Clemente VIII. confixus fuit. 179
 Epistola Celsissimi Principis Ernesti ad Valerianum scripta, in 4. partes divisa. 452. & 453.
 In prima parte agit de sua Conversione. 45
 In secunda, de offensa P. Valeriani in P. Rosendallum & Societatem Jesu. 456
 In tertia parte, de causa discessus PP. Capucinatorum ex oppido S. Goaris. 458. & 459.
 In quarta diluit objecta sibi & Jesuitis à P. Valeriano in illius Apologia. 468
 Studium Celsissimi Principis Ernesti ergà Religionem Christianam, Ordinem Capucinatorum & Societatem Jesu. 469
Error.
 Error communis & titulus coloratus conferunt sacerdoti jurisdictionem. 17
Excommunicatio.
 An Religiosus Excommunicationi subiacet, quæ vestem deponit, ut ad lupanar se conferat. 429

Index Rerum.

F.

Factum.

Factum Oenipontanum discutitur & dissolvitur.

471

Quæstiones quænam ab Ecclesia definita sint

de fide, quæ non? 662. & 664

Illustrissimus Fagnanus.

Fagnanus novis arguendis opinionem probabilem

non impugnavit. 234

Fagnani Elenchus supra ducentas falsis citationi-

bus corruptus est. ibid.

Rationem reddit Auctor, cur audeat impugnare Il-

lustrissimum D. Prosperum Fagnanum. 162

Quibus in materiis ex Fagnano licitum sit sequi pro-

babilem opinionem 163

Capitur à Caramuele Fagnanus tanquam in Theo-

logici parum versatus. 224

Fagundes.

Falsi fugiatur, quasi dixerit, per Confessionem

relatiarum nullam, latisheri præcepto. Hæc au-

tem opinio, quæ est Antiquiorum, non est impro-

babilis. 200

Famulus.

Hæc illa propositio tribuit Castropalao; Famulus

que submissis humoris scienter adjuvat herum

hum ascendente per fenestram ad stuprandam

Virginem & non peccat. 201

Fendum.

Fendi oppignorati fructus an teneatur Dominus in

litem computare. 255

Fur.

Imponitur Reginaldo & Molinae, cum iis ista affin-

gunt opinio, Clericus, si res ei surrepta excedant

valorem trium, quatuor, aut quinque ducatorum,

potest sine peccato & in censo irregularitatis oc-

cidere furem: Multæ enim conditiones addendæ

sunt, & adduntur à Molina, ut hæc opinio sit pro-

babilis. 202

G.

I. B. Gonet.

Q. venale suffragium pro libro Wendrockii,

recepto Concilii secretioris à docendi mu-

neræ Burdegale amoris est. 667

Gula.

Gula ex genere suo est peccatum veniale. 426

An peccatum mortale sit, usque ad vomitum se ci-

bi potuimplere? ibid.

H.

Hæreticus.

Hæreticum nominasse, refutasse est. 122

Epitheta hæreticorum, quæ Jansenianis præci-

piant convenient, ex SS. Ignatio M. & aliis Patri-

bis. 639

Homicidium.

Utrum quæpiam occidi, ut alapa vel percussio im-

pediatur, quo sensu probabile sit? 207. & 411

Utrum est doceri à Nostriis, Religiosum posse Inva-

lorem occidere. 208

Utrum postquam impiegit alapam occidere, non

Nostri docent, sed alii multi. ibid.

Utrum accusatorem, testes, Judicem occidi posse,

quando aliter oppressio Innocentis vitari nequit,

licitum est & improbabile, & quo sensu aliqui do-

cuantur licet? ibid.

Jure occidi posse eum, qui dicit, *Mentire* non docet
ullus ex Nostriis. 209

Horæ Canonica.

Immerito vitio vertitur Casuistis, quod dicant im-
pleri præceptum recitandi Horas Canonicas ab-
que interna devotione. 197

I.

Jansenita: Montaltius: Wendrockius.

Wendrockii &c. Jansenitarum error refellitur,
quod nulla opinio probabilis à parte rei falsa
eximet culpæ. 503

Idem cum sociis suis Muliercularum judicium in re-
bus sporalibus, plerorumque Theologorum judi-
cium postponit. 512

Leges Ecclesiasticas, præter ceremoniales abrogari
non posse asserit idem, & hoc errorem Montani
& Donati redolet. 512. & 517. & 518.

Error eorundem de penitentia publica, & antiquæ
Ecclesiæ disciplina rejicitur. 520

Idem Constitutiones Apostolicas & concilium Tri-
dentinum impunè rejiciunt & impugnant; &
tamen Jesuitis per insigne hypocrisis & calum-
niam exprobat SS. Canonum contemptum,
quamvis eo sint animo erga S. Sedem & Concilia,
quem nonnulli Politici immoderatum perperam
judicant. 528

Montaltius & Wendrockius plagium admiscere ex
Molinae Calvinista, libro de Traditionibus Ro-
manis demonstratur. 583

Et pag. seq. quomodo ferè in omnibus cum Cal-
vinistis conspirent.

Horrendas calumnias in Jesuitarum Moralem re-
fert. 587

Diabolum præ superbia puderet, tam incredibiles ca-
lumnias spargere, uti Jansenita in Jesuitas sparte-
runt. ibid. & 610. 623. 624. 625. 638.

Cur Jansenita tam rigidi in Sacram. Pœnitentiæ.
619. & 626.

Eorum crimina minime à Jesuitis asserta, sed verissi-
mè admittunt. 554

Eorum error de gratia efficaci nervosè refellitur.
557

Totius doctrinæ Janseniticæ compendium XV. pro-
positionibus includitur. 558

Solvitur eorum argumentum contra potentiam
proximam non peccandi 572

Gratiam sufficientiam Thomistarum ridiculè idem
exagitant. 573

Jansenianæ hæresis processus summatim describitur.
637

Jansenius pro suorum errorum defensione dixit, Ec-
clesiam majoris mali vitandi causa, tolerare com-
munes Theologorum opiniones suis contrarias. 593

Jansenitarum confederatio cum Calvinianis præci-
piè circa ven. Sacramentum demonstratur. 649.

& seq.

Eorum errores ex propriis libris confutari possunt,
ed quod contradictoria asserant, ut patet ex om-
nibus. 653.

Eorundem horrenda convivia in Jesuitas 653. seq.

Tanta copia librorum Janseniticorum ab Ecclesia
confixa est, ut Bibliothecam implere possit. 654

Effugia eorundem, & pertinacia in defensandis quin-
que damnatis propositionibus: item in quantum
ipsicūm Calvino concordent & distent, accurate

M m 3

& pera

Index Rerum.

& perspicue explicatur à pag. 656. usque ad 663.
Montaltrii litteræ Provinciales, W'endroktii Noræ,
& Disquisitiones Irenæi, Decreto Provincie à
Carnifice combustæ, à Concilio status & Sorbo-
na, tanquam digna pona libellis famosis & hære-
ticis debita, judicatæ sunt. 669
Recitantur ibidem & pag. seq. Tenores prædicto-
rum Decretorum.

Jejunium.

Obligaciones jejunandi ab Escobar relaxari, falsum
est. 211
An Religiosus ex Ordine Minimorum factus Episco-
pus, à victu Quadragesimali, quem voverat, liber
sit? 406
Leptida historia de quodam, qui Casuistas accusabat
quod jejunii leges relaxassent. 196
Jejunii leges Nostri non relaxarunt. ibid.
Qui in persequenda libidinosè puellâ vires exhaustæ,
jejunio non tenetur. 399. & 514
Defenditur sententia, non teneri ad jejunium, qui
dormire nequit. 588

Jesuitæ.

An Jesuitæ laxiores sententias doceant? 241. & 433.
Suarez antiquis Theologis strictior, ut Thomas
Sanchez aut quis Canonistis. 434
Falsissimum, Morum corruptelam à Jesuitis induci,
easque homicidium, usuram, simoniam, furtum,
&c. licita esse pronunciare. 214
Falsum est, quod Jesuitæ Caramuelem accusarint
hæreseos apud summum Pontificem, & quod car-
cerem ac mortem illi inferre studuerint. 473
Jesuitæ reverentur viros literatos. ibid.
Falsum est, Jesuitas contentiones agitare cum aliis
Ordinibus, condere articulos Fidei, scandalo esse
Christi fidelibus, &c. 375
Ita Jesuitæ S. Scripturam legunt, ut reliquos libros
non proferant more Calvinistarum. 394
Jesuitæ legunt SS. Patres. 395
Quo sensu Moralis Jesuitarum sit pagana. 397
Jesuitæ accusantur invidia. 476
Ambitionis, dominandi libidinis, sed falsò, 477
Accusantur ignorantia. 479
Diluitur illa criminatione à gravissimorum Auctorum
enumeratione, qui scripserunt in qualibet facul-
tate. ibid.
Non prohibetur Jesuitis in decreto Congregatio-
nis secundæ, ne Principibus à Confessionibus
sint, sed ne in aulis habitent. 478
Jesuitæ Instituti sui minimè sunt degeneres, ibid. &
480.
Nulla est in Societate constitutio, potestatem faci-
ens violandi aliquando sigillum confessionis. 478
Religiosi Societatis emissis votis simplicibus, non
verò professione solenni, retinent bonorum
actuale dominium, sed ligatum. 479
Docendi methodus Jesuitarum est bona. 479
An sint prædixites ut vulgus jactat. ibid.
Jesuitarum reverentia erga S. Augustinum. 484
Jesuitæ neque factis, neque verbis, neque scrip-
to, habendi sunt corruptores morum. 483
Non sint impertiti rei Didascalice, & Asceticæ. 484
Non jurarunt in verba sui Molinæ, 483
Nullam hæresin cuderunt, aut defenderunt, 485

illis sine causa objicitur Superbia.

Tria ree censentur inter Catholicos hominum ge-
nera, de quibus Jesuitæ expostulant, Primum est
Æmulorum.

Secundum eorum, qui alieno ab eis sunt animo.

Tertium eorum, qui nec Jesuitas videntur unquam,
nec libros lustrarunt.

Jesuitæ sua non jactant, nec ad honores, sed ad
labores & cruces pro Christo aspirant, si fieri
paucos excipias. Quilibet Ordo habet suos No-
bulones &c.

Jesuitæ sunt Janfenistis per omnia contrarii, Falso
pòlo magis non est oppositus.

Artem æquivocandi non Jesuitarum, sed Janeni-
tarum esse, ostenditur illustri dicto Abbatis Sangu-
giani.

Jesuitæ falsò insimulantur à Vinc. Barone, quod re-
reverenter S. Thomam & Ordinem Prædictorum
sugillant.

S. Ignatius.

Vindicatur à calumniis Atheopoli. 476. & 480.
S. Ignatii & quorundam Sanctorum præceptorum.

Ignorantia.

Ignorantia invincibilis sæpè excusat à peccato mor-
tali. 375.

Quædam confectaria ex illa doctrina. 40

D. Augustini mens explicatur. 40

Cum D. Thomas docet, in his, quæ pertinent ad
idem & bonos mores, nullum propter ignora-
tiam excusari, intelligendus est de culpabili.

Ignorantia juris & facti invincibilis peccato excusat,
secus vincibilis, crassa & affectata. 397

Non faret sceleratissimis hæc opinio, ut contrite-
rentur: non solos Patronos habet Jesuitas,
nec repugnat Aristoteli. ibid. & 381

An juris ignorantia invincibilis excuset culpam. 481

Illustratus.

Doctores, quem consultit, sententiam potest ferre
sua. 397

Incofer.

Exitus Melch. Incofer ex Societate qualis. 479

Inquisitio.

Inquisitionis sacræ decretis nihil addendum, nihil
detrahendum.

Nihil decrevit S. Inquisitio contra opinionem pro-
babilem.

Intellectus.

Intellectus fertur in suum objectum duobus modis.
1. certò & firmiter. 2. probabiliter & cum fo-
ne.

Falsum est, intellectum non determinari à voluntate
ad actum opinativum sicut determinatur ad
actum Fidei.

Intellectus potest assentiri opinioni minus probabi-
li, relictâ probabiliori.

Intellectus datis duobus propositionibus æque pro-
babilibus, potest assentiri alterutri ex voluntate
imperio, & rationes contrariæ diluuntur.

Index Rerum.

Interpretes.

Recentior aliquot interpretes S. Scripturæ & Societatis. 93

Invidia.

Invidiam non esse peccatum mortale ob proximi bonum temporale conceptam, non docet Baunius. 211
Quodnam sit peccatum, invidia de bono spirituali proximi. 227

Index.

An iudices possint munera accipere? 412. 413. 605.
An iudex possit in questione juris judicare secundum opinionem probabilem, relicta probabiliora, etiam contra suum sensum? 139. 17. & 412. 605
Sanchez non censuit, posse iudicem omnia probabiliora sententia secundum minus turā judicare. 165
Iudicis obligatio, quando jus utriusque partis est æquale. 21. & 24
Iudicis diversa obligatio, quando jura sunt diversa. 20.
Iudicium.
Iudicium practicum & speculativum quid? & an practicum certum esse debeat. 217
Respondetur argumento, quo à pari probatur, iudicium practicum probabile sufficere, sicut sufficit iudicium speculativum probabile. 217
An sufficiat iudicium practicum, quo probabiliter iudicatur quis peccatum abesse, ut censetur operari prudenter. 229

Iuramentum.

Male accusantur Fillius, Sanchez & Lessius, quasi dixerint, licitum esse jurare falsum, etiam in iudicio. 203.

K.

Kortholtus.

Christianus Kortholtus ne Logicam quidem tenet. 436
Ostenditur falsitas demonstrationis Kortholti, quod nempe Ecclesia Romana hodierna non sit vera Ecclesia Christi. 437
Universam Societatem Hæresis, & Atheismi ream pronuntiat Kortholtus. 444
Summum Pontificem eodem crimine infultat. 446
Iam illius argumentum, quo id probare contendit, refellitur. 444. 46. 47
Refellitur luculentum argumentum Kortholti quo probare voluit, Ecclesiam Romanam hodiernam non esse veram & unam illam Ecclesiam, quam in Symbolo Apostolorum confitemur. 448
Larvatus Theophilus.
Rom. Pontifex Cæsaribus legibus subditus dicitur ab Atheophilo. 471
Diluitur ea, quæ objicit Atheophilus Jesuitis circa Sacramentorum administrationem, & pietatis exercitia. 472
Doctrinæ Jesuiticæ examen ab Atheophilo institutum diluitur. 478
Controversiæ circa Valerianum ab Atheophilo propositæ dissolvuntur. 481
Frons & Epistola ad Lectorem libelli, larvati Theophili examinatur. 469. 470

Lex.

Lex dubia non obligat. 58. 71. 82
Leges non nimis laxæ, nec nimis strictæ sunt explicandæ. 69
Lex non obligat nisi publicata. 356
Distinuitur inter leges positivas & naturales non agnovit Aristoteles. 398

Actio ex se indifferens, imò fortè bona, mala fieri potest propter legis magistratumque prohibitionem. 402

Leges non obligare nisi accesserit acceptatio populi, non est opinio peculiaris Doctorum Societatis Jesu, non est scandalosa, vel temeraria. 199

Non negant Casuistæ, Pontificem posse legem condere ita ut minimè pendeat ab acceptatione populi. 200

Libertas.

Sententia quæ asserit; Intellectum determinari ab objecto inevidenti ad assensum, derogat libertati. 147

Lovaniensis Facultas.

Lovaniensis Academia parum æquam se nobis à tempore Baji præbuit. 214
Propositiones aliquot authorum, quas eadem Facultas damnavit, non ita crudè jacent in libris, ex quibus excerptæ fuerunt, sed debitis circumstantiis ac restrictionibus instructæ sunt; aliæ verò quæ sunt improbabilis, nullo modo leguntur in nostrorum libris. 214

Lucrum.

An titulo depositi, commodati, justî lucri generatim accipi possit aliquid? 256

M.

Matrimonium.

In quo casu Sanchez dixerit, Principes posse statuere impedimenta matrimonium dirimentia, & quorum fretus auctoritate? 206

Medicus.

Medicus quo casu dubium remedium possit dare, ubi purgantur Sanchez, Valentia &c. 165
Non potest Medicus uti medicamento probabiliter, quando habet certum; sicut Sacramenti administrare materiâ probabiliter non potest uti; redditur ratio. 103
Medicus an possit dare medicinam probabiliter sanaturam ægrum. 14
An illa doctrina derogat doctrinæ, quæ asserit licere operari secundum opinionem probabilem? 15. 19. 88. 64

Mechliniensis Archiepiscopus.

Qui homo, & quàm intensus Societatis Jesu. 213

Missæ.

Missam audit, dum 4. Missæ partes in diversis altaribus eodem tempore celebratæ simul audiuntur, falsum est ex nostris. 211
An sacerdos quo die scdè lapsus est, rem sacram facere possit. 406
Immeritò vitio vertitur Casuistis, quod dicant, impleri præceptum audiendi missam absque interna devotione. 197
An in audienda missa præcepto satisfaciatur, qui assistit duntaxat honesto & reverenti corporis habitu? 2. Etiam cum intentione non satisfaciendi? 3. Qui habet impuram voluntatem aspiciendi libidinosæ mulieres. 4. Qui unam partem Missæ ab uno Sacerdote, alteram ab alio audit? 5. Qui eodem tempore audit dimidiam partem unius, & dimidiam alterius? vel qui audit 4. partes diversarum Missarum, quæ simul celebrantur? 439

Moralis Theologus.

Summâ prudentiâ, doctrinâ, pietate instructus esse debet. 434

Morum doctrina.

An relaxetur, vel restringatur. 434

Motivum.

Intellectus non movetur vel determinatur politico. 4.

Index Rerum.

posito aliquo objecto probabili à motivis sufficientibus ad assensum prababilem, sed à voluntate. 146
 Quare, & quomodo motivum movere dicatur, non verò determinare? ibid.
Mutuum.
 Nihil in mutuo ratione periculi & suspectæ fidei mutuari exigi posse, probatur ita efficaciter, ut opposita opinio non sit certò probabilis, ac proin ad praxin reduci nequit. 241. & seqq.
 Quomodo ratione damni emergentis? 245
 & lucris cessantis. 246
 & titulo pœnæ conventionalis. 247
 Mutuo accepta pecunia solvi debet juxta valorem quem habuit tempore mutationis, nisi aliter conventum sit. 248
N.
Necessitas.
 Extrema dat jus aliena rapiendi. 49
 Necessitas gravis quando idem concedat. ibid.
Obligatio.
 Obligatio dubia non magis obligat quàm lex dubia. 79
 Incertus titulus certam obligationem nunquam parit. 176
Obsequium.
 Actiones ex se indifferentes cum iusta ex causa fiunt, honestoque ex fine, non variantur alterius culpa. 176
Occasio Peccandi.
 Cum occasio proxima peccandi vitari nequit sine aperto discrimine vitæ, honoris, famæ, vel sine gravi bonorum jactura, potest tunc homo in illa perseverare, modò illam directè non intendat. 491
 Nullus tenetur illi vitæ generi renuntiare, in quo frequens est peccandi periculum, si facile renuntiare nequit. 492
 Quodnam intercedat discrimen inter causam & occasionem. ibid.
 Conditiones requisitæ ad absolutionem famuli servientis apud hæreticum. 493
 An liceat proximi peccatum permittere ex bono fine, vel non auferre occasionem peccandi, licet commode id fieri possit. ibid.
 Quam proxima? quæ remota. 369
 Quando proxima occasio necessarij relinquenda sit, quando non? 370
 Quando nam absolvi possit hærens adhuc in occasione proxima peccandi? 371
 Causa peccati ab occasione peccandi maximè differt, quòd cum illa nunquam, cum hac subinde licite quis manere possit. 372
Opinio.
 Adulatur Fagnano qui dicunt, eum concessisse principium illud, quemlibet posse sequi opinionem minus probabilem. 222
 Falsa est illa ad versariorum doctrina, nullam opinionem probabilem falsam in jure naturali, peccato eximere. 207
 Retorquetur à Caramuele in Fagnanum argumentum, quo impugnatur doctrinam communem de opinione minus probabili. 222
 Sancti Patres nihil habent contra opinionem probabilem. 98. & 105
 Definitio opinionis probabilis ab Auctore allata defenditur contra Baronem. 200
 Vtiosa definitio P. Vinc. Baronis rejicitur. 101. & 102
 Diffenditur distinctio opinionis certo probabilis, ab opinione probabiliter tantum probabilis, 106. 107

Opinio tuta illa est, quæ seclusa ignorantia peccatum excludit.
 Explicatur hæc regula: In dubiis tutior parret eligenda.
 Opinio falsa non opponitur probabili.
 In quo sensu dici possit doctrinam de opinione probabili esse novam.
 Non debet rejici opinio probabilis, quia illa mutatur.
 Ut opinio probabilis sufficiat ab praxim, debet verè ac certò probabilis, quod ut fiat, debet constare, motiva proposita esse sufficientia ad assensum prudentem.
 In Conciliorum deliberationibus, semper probabilius opinio, & cui plures Patres adhaerent, vincit, non tamen idem debet contingere in foro conscientiae.
 Objecti certo probabilis honestas, non probabilis tantum, sed certa.
 Ex eo quod certum sit opinionem probabilem esse certam, male concluditur incertum esse, an legem liceat.
 Opinio verisimilis distinguitur ab opinione probabili.
 Opinionem suam oppositam sequi non licet, utramque verè probabilem esse certo conficitur.
 Quibus in materiis ex Fagnano licetum sit sequi opinionem probabilem.
 Doctrina communis de opinione probabili, respectu est, nec nova, nec si bene intelligatur consuetudine Ecclesiæ exorbitans.
 Certitudinem moralem in opinionis probabilitate, haberi non posse, falsum est.
 Antiquiores Theologos, & Ecclesiæ Patres, stare ad adversarius contra opinionem nostram de opinione minus probabili, omnino falsum est.
 Opinionis verè & certò probabilis usus, peccati periculo subesse nequit.
 Usus opinionum probabilium novus non est, & si novus esset, non ideo damnandus ut malus. 226.
 227.
 Per hoc principium Authoris, quod opinio tuta non sit tuta in praxi, quæ non sunt certò probabiles, nimia opinionum laxitas castigatur, & nimia etiam severitas lenitur.
 Afferentium nos ad probabiliorum opinionem teneri, opinio est moraliter improbabilis.
 Omnino probabile non est ordinatum ante Baptismum, denuò ordinandum non esse. Item Sacramentum Matrimonij à non baptizatis initi. 150
 Respondetur vana objectioni contra sententiam, quæ ait licere sequi opinionem probabilem. ibid.
 Solvuntur argumenta, quibus Illustrissimus Fagnanus impugnat opinionem communem, nempe peccatum esse sequi opinionem minus probabilem, & minus tutam. à pag 184. ad pag 199
 Authores qui impugnant doctrinam communem de opinione minus probabili, magis inter se diffident quàm nostri.
 Argumenta petita à Medico, Judice, & Sacramento, contra opinionem minus probabilem solvantur iterum.
 Quam necessaria sit opinio probabilis ad omnem virtutem statum & conditionem.
 Non omnes opiniones probabiles rejiciendæ ex omnium consensu.
 Opinio probabilis non opponitur opinioni falsæ, sed improbabili.
 Opinio probabilis potest fieri improbabilis. ibid.

Index Rerum.

- Opiniones quædam quæ suere probabiles, sunt nunc
improbabiles. *ibid.*
Cuius regula est, opinionum probabilitatem ex præ-
sentium temporum usu censendam esse. *ibid.*
Opinionis probabilis definitio. 3
Explicatio. 3.4.5
Defensio. 50.51
Opinio probabiliter probabilis, non potest reddere
rationem honestam, 12.13
Rationes afferuntur. 13. & 31
Confirmantur. 69.70
Opinio probabiliter probabilis, coincidit cum opi-
nionem speculative probabili. 11
Opinio probabilis speculative, an sit probabilis pra-
ctica. *ibid.*
Objectiones aliquæ solvuntur, quibus adversari con-
tendunt, non licere sequi opinionem probabilem.
14.15.
Medicus, & qui administrat Sacramenta, non potest
habere materiam probabilem, licet possit sequi
opinionem probabilem. 14
Nemo tenetur amplecti opinionem probabiliorem,
relictam minus probabili. 15.17.18. & seq.
Objectiones solvuntur. 18. & seq.
An opinio probabilis sit improbabilis respectu pro-
babilioris. 70
Auctoris consilium in toto opere de opinione pro-
babilis. 27
Opinio minus probabilis non desinit esse probabilis,
si comparatur cum probabiliore. 33.34
Auctores multi qui non sunt ex Societate, asserunt
licetum esse sequi opinionem minus probabilem,
relictam probabiliore. 37
Contraria sententia non est certo probabilis. *ibid.*
Opinio illorum qui docuere Medicum, Sacramen-
tarum Administrum, Judicem, Advocatum, non
teneri opinionem probabiliorem sequi, non est
certo probabilis, quod demonstratur. 38
Quam docuerint opinionem minus probabilem
non fieri improbabilem, licet comparatur cum
probabiliore. 50
Hanc probatur ratione. 51.64
Quam difficile sit discernere, quæ non sit opinio
probabilior, demonstratur. 61
S. Thomas, nec Scotus, nec D. Bonaventura,
docuere homines teneri ad opinionem magis pro-
babilem. 62
Nec ullis exemplis id evinci potest. 63
Opinionis probabilis vitiosa assertur definitio ab
Augustino de Angelis, & refutatur. 52.53
Falsum est, quod duarum opinionum æque probabi-
lium neutra sit probabilis. 56
Quilibet ex modernis facere non potest opinionem
probabilem, sed ex antiquis plurimi, ut D. Thom.
Scotus, &c. 217
Quam Auctores illustriores, an ii qui communem
doctrinam de opinione probabili tenuerunt, an
qui contrariam. *ibid.*
Omnes fatentur opinionem unius Doctoris, etsi san-
cti, teneri non posse, si ab Ecclesia reprobata est.
ibid.
Cum D. Thomas docet in his quæ pertinent ad fidem
& bonos mores, nullum ex ignorantia à peccato
excusari, intelligendus est de culpabili. *ibid.*
Immerito Pater Sanchez carpitur, quod dixerit, sibi
non placere limitationem Adriani & Cordubar,
qui doctrinam de opinione probabili ad ea restrin-
gunt, quæ sunt juris humani, non divini. Neque
sequitur, ut vult Fagnanus, ex hac doctrina Patris
Sanchez opiniones Arrii & Nestorii fuisse proba-
biles antequam damnarentur. 227.218
Opinio probabilis esse potest, etiam de his, quæ dein-
de ab Ecclesia reprobantur, dum scilicet dubia
manent. 218
Sanchez non sibi contradicit dum agit de opinione
probabili, nec male citat pro se S. Thomam. *ibid.*
Verum est solam auctoritatem unius Doctoris non
reddere opinionem probabilem, secus si is Author
habeat rationem æqualis momenti. *ibid.*
Falsum est opinionem probabilem non esse, cum pro
opposita stant totidem Doctores, & rationes ut-
rimque pares. Falsum est etiam in eo casu intel-
lectum alterutrum eligere non posse. *ibid.*
Falsum est etiam opinionem non esse probabilem, si
stant pro opposita rationes quidem æquales, sed
Doctores licet numero æquales, graviores tamen.
ibid.
Conditionum quas Fagnanus apponit, ut opinio sit
probabilis, aliæ admittendæ, aliæ respondendæ. 219
Doctrina de opinione minus probabili potest ad
proximum reduci sine scandalo. 194
Falsum est quoque eandem doctrinam ledere in-
dies libertatem Ecclesiasticam. *ibid.*
Falsum est etiam eam doctrinam reddere homines
ignavos, & relaxare conscientias, jejuni que le-
gem, occasiones peccandi permittere. 195
Certa probabilitas & certitudo probabilis non sunt
idem. 169
Respondetur rationibus & auctoritatibus quibus
probare nititur Fagnanus, opinionem oppositam
doctrinæ communi, pugnare cum gravissimorum
Doctorum sensu, circa opinionem probabilem.
167.167.169.
Quandiu aliqua opinio est probabilis, dici nequit, ef-
f oppositam esse certam. 169.170
Solvuntur duo argumenta circa opinionem minus
probabilem: primum petitur à paritate duarum
lancium inæqualium: secundum, à fortiori judi-
ciorum, juxta quas duæ semiplenæ probationes
plenam constituunt probationem. 170
Non repugnat duas opiniones contrarias ab eodem
intellectu probabiles judicari. 171
Respondetur argumentis quibus Fagnanus probat
eum, qui duas opiniones judicat æque probabiles,
esse de earum veritate dubium. 171.172.173
Qui judicat simul utramlibet opinionem esse proba-
bilem, non ideo judicat alterutram esse licitam &
illicitam. 172
Tutorem opinionem sequi in moralibus non tene-
mur ex præcepto. Respondetur auctoribus quæ
contra asseruntur. 174.175
Cum duarum opinionum una dicitur tutior, intelli-
gendum est esse tutiorem materialiter, non vero
formaliter. 175
Aliud est opinionem esse absolute probabilem, aliud
alicui tantum probabilem videri. 229
Ostenditur communis in praxi Ecclesiastica opinio-
nis probabilis usus. 230
Probatur exemplis licitum esse sequi opinionem mi-
nus probabilem. 231
Ostenditur tutum consistere in indivisibili, secus se
habet ratio prudentis. 236
Ostenditur necessitas opinionis probabilis. 23
Sine opinione probabili ulla humana societas ser-
vari, nulla doctrina moralis tradi potest. Quicquid
verò illam damnat, tum omnes Scholasticos, tum
morales Theologos damnat. 387
Quænam dicatur opinio tuta, tutior, minus tuta,
pro-

Index Rerum.

probabilis, probabilior, minus probabilis. 388
 Quando nam locum habet distinctio opinionis ma-
 gis aut minus totæ. 389
 Qui judicant tutiorem opinionem esse amplecten-
 dam, non modicam perplexitatem hominibus af-
 ferunt. ibid.
 Describitur copiosus Elenchus Authorum, qui doc-
 cent nos se qui posse minus probabilem, & minus
 tutam ex duabus oppositis. ibid.
 In quibusdam casibus unus Doctoris sententia com-
 muni anteponi potest. 390
 Multæ sunt opiniones à nonnullis Authoribus exco-
 gitatæ, cæteris refragantibus, quæ nullo modo
 probabiles censendæ sunt, v. g. cuiuslibet errorem
 suum esse probabilem. 433
 Multæ sunt opiniones probabiles speculativè, non
 practicè. ibid.
 Discrimen sententiæ ab opinione. 147
 Rejicitur confusio opinionis cum falsitate & errore. 350
 Observatur specialis quædam opinionis & opinantis
 acceptio apud Augustinum. ibid.
Ornatus Mulierum.
 An licet mulieres ornare se possint, cum sciunt inde
 malos viri effectus. 428
P.
Papa.
Ostenditur, primum Papæ ex solo sacro textu
 sufficienter deduci. 440
Parochia.
 Damna sunt Romæ libelli quidam qui docebant
 Christianos teneri Parochialem missam audire, &
 in Parochia confiteri, ut annuo Confessionis præ-
 cepto fiat satis. 214
Pietas erga B. Virginem.
 Quid censendum de quibusdam pietatis officiis erga
 Deiparam, quæ nonnulli scriptores docent in suis
 libris. 425
Pœnitens.
 An potest duobus Confessariis uti, altero apud quem
 mortalia, altero apud quem venialia deponat. 40
 & 617
 An pœnitens in confessione generali cum peccatis
 jam confessis, alia non confessis exponere possit,
 & eo sine Confessionem generalem instituere, at
 peccatum, in quod lapsus est ab ultima Confessio-
 ne, simul cum aliis confiteatur in turbam cætero-
 rum conjectam. 431, & 618
Possessio.
 Immerito impugnatur illa juris Regula, quod in pa-
 ri causa melior sit possidentis conditio in omni
 materia. 176
Prædeterminatio.
 Doctrinæ prædeterminantiæ affinitas cum doctri-
 na hereticorum indicatur. 96
Probabile.
 Probabiles rationes in Theologia morali ex quibus
 locis petantur. 7
 Quod certum est, moraliter probabile dici non potest
 Quid probabile juxta Aristotelem. 154
 Nihil quod sit contra legem, potest esse probabile
 imò lex non est pro illis actionibus, pro quibus stat
 opinio probabilis. 125
Promissio.
 Quando nam promissa obligant & quomodo? 427
 Gratuita, si nplex, nec jurata, nec stipulata, neque in-
 strumento publico firmata promissio, non inducit
 obligationem iustitiæ, sed fidelitatis. 311, seqq.
 Ad ejus calorem requiritur acceptatio. 313

Propositio.
 Propositionum vel certarum, vel probabilium qua-
 tuor genera.
 Propositio certò probabilis, non est probab. licet
 ibid.
 Omnis propositio certa reducit in modalem, & om-
 nis propositio dicit de seipsa, ego vera sum. 14
Prudentia.
 Non fertur ad optimum.
R.
Reformatores.
Describuntur, qui scilicet opera importabilia que
 ipsi digito movere nolunt, aliis portanda pro-
 ponunt. 219
Regulares.
 Falsum est, P. Henriquez docuisse, Regulares possit
 foro conscientie uti privilegiis suis, quæ tantæ
 prelsè revocata in Concilio Tridentino; Hæc enim
 opinio jam est prorsus improbabilis. 242, 243
Religiosus.
 An Religiosus ejectus teneatur se corrigere, & re-
 dire? 497
 Non inde censenda religio, quòd in ea non delin-
 tur. Sed quòd delicta sine pœna in ea non relin-
 tur. 494
Restitutio.
 Quo sensu Molina docuerit, licet eum, qui restitu-
 tionem differt absolvere. 166
 Restituenda non esse damna, quæ nobis auctori-
 bus quispian alteri intulit, nequaquam docet Baunius. 210
 Non teneri furem sub mortali restituere summam in-
 talem per minutiora furtis acquisitam, quæ restitue-
 ret Baunius. 210
 Communis est sententia etiam antiquorum, tamen
 teneri jure nature vel legum restituere acce-
 ptum pro ferenda sententia injusta. Adhuc
 210
 An mereatur, qui fidem & nomina renuntiavit, re-
 nere possit ex suis bonis, quantum necessarium
 est sibi & familiæ ut cum dignitate & honestate
 vivat. 441
 An miles, qui conductus ab alio per unitatem quædam
 occidisset, teneatur ad restitutionem? 442
 An pauperibus ad gravem necessitatem redigatis, al-
 quid accipere liceat, quod ab restituendo non
 sufficiat? 174
 An fieri debeat restitutio mercedis ex actione. 174
 An donata in fraudem creditorum restituenda? 443
 An judex restituere teneatur ea, quæ accepit pro tes-
 tentia justa vel injusta. 161
 Universaliter, non esse restituenda, quæ ob impetu-
 causam accepta fuerant, opere securo, contra
 Montanum demonstratur. 609
P. Ioan. Rosendalius.
 Rosendalius Kurtii Calvinistæ libellum refellit, in
 quo insultabat Catholicis, quod juxta Valentini
 sententiam, primum Rom. Pontificis ex illo
 textu probare non possent. 418
 Satyra Barthol. Rutheni contra Rosendallium. 419
 Rosendalii virtus & eruditio. 417
S.
Sacerdos.
Falsò accusatur Elcobar, quasi dixerit, sacerdo-
 tem acceptam pecuniā pro missa, aliam accipere
 posse pro sacrificii parte ad ipsum spectante. 18
Sacramentum.
 An Sacramentum minister possit sequi opinionem mi-
 nus probabilem. 15. 20. 38. 190.

Index Rerum.

Thom. Sanchez.

Juri Sanchez imponitur, dum acculatur, quod dixerit, magis esse deferendum Neotorico cuilibet, quam antiquis. 198
 Explicatur, quo sensu dixerit, licere varios Auctores consulere, donec aliquem juxta suum desiderium inveniatur. 165
 Sanchez qui sit intelligendus cum docere videtur, intellectum utriusque parti oppositæ simul posse asserui. Idem sibi non contradicit. contra Castro-
 pal. 171. 172
 Sanchez doctrina circa opinionem minus tutam & minus probabilem defenditur. 164
 Eisdem Sanchez non licet sequi minus tutam in omni materia. 164
 Episcopus posthumum Consiliorum non est ita elaboratum, ut alia. 285
 Ioan. Sancius.
 Elruditus & ingeniosus, licet ejus (uti & Carame-
 melis & Dianæ) non omnes sententiæ probabi-
 lissimæ. 515
 Scientia Media.
 Non est nuperum inventum, sed antiquum. Illam
 non inveniunt, sed illa abutebantur Pelagiani
 & Semipelagiani. 95. 96
 Scioppius.
 Gulp. Scioppii odium in Jesuitas. 469
 Scriptura Sacra.
 Sacra Scriptura perpetam accepta vel intellecta,
 multes est errandi occasio. 394
 Sacra Scriptura est certa Fidei Regula, sed non viva. 437
 Sensus.
 Sensus proprius dammandus est, cum juri repugnat. 162
 Simonia.
 Non est vera simonia, quamvis sit peccatum grave,
 temporale pro spirituali promittere, sine animo
 laudis promissis. 210
 In quo consistit Simonia. 402. 319. 339
 Hoc vitium in Gallis altas radices egit in aliquibus
 Provinciis. 339
 Summe illi questionem, ntrum Beneficiarius pro reli-
 gioso Beneficio 3000. nummum accipere possit? 402
 Item est ad æquare rem spiritualem pretio ac vende-
 re, non verò ac existimare, non plus valere quàm
 temporalem. 403
 Ad Simoniam contra jus divinum requiri, ut inter-
 veniat ratio pretii, probatur ex gravissimis Aucto-
 ribus, & ostenditur, D. Thomam non esse in con-
 traria sententia. 403
 An sit Simonia, si duo Religiosi inter se paciscantur,
 tu tuo suffragio me fac Provinciale, ego te vicis-
 sim Priorem faciam. 388. 404
 Labor extrinsecus in sacris actionibus vendi sine Si-
 monia potest, non verò intrinsecus. 320
 Licet venditur temporale v.g. Calix, quia tempora-
 litas non fundatur in spirituali: Vice versa in Be-
 neficio non potest vendi temporale, quia tempo-

ralitas fundatur in spirituali, scil. in titulo, officio, ibid.

Qua ratione possint absque Simonia vendi Officia
 Ecclesiastica cum jurisdictione spirituali conjun-
 cta? 322
 Sine Simonia fieri potest collatio Beneficii, assigna-
 tio pensionis, ejusque redemptio. 161d.
 Definitio Simonia explicatur. 323
 Simonia juris Ecclesiastici non est vera Simonia, sed
 tantum præsumpta. 161d.
 Præcipua difficultas discutitur, an vera Simonia di-
 cat rationem pretii temporalis. 325. & seqq.
 Simonia non est, si quis nullo modo velit æquare spi-
 rituale temporali, nec credere, quicquam tempo-
 rale pretium rei spiritualis esse posse, & rem spiri-
 tualem dandam meræ gratitudinis causâ pro tempo-
 rali accepta, aut vicissim, nullo tamen pacto
 prævio. 327
 Quotiescunque datur spirituale pro temporali ali-
 quo titulo honesto, v.g. Gratitude, oblationis,
 stipendii &c. non resultat relatio pretii, & sic nulla
 Simonia; si verò omnis alius titulus absit, haud
 dubie resultat ratio pretii, & consequenter est Si-
 monia. 329
 Si temporale detur solo intuitu obtinendi spiritua-
 le, vel spirituale solo intuitu recipiendi tempora-
 le, licet de pretio nullatenus cogitur, ea intentio
 omnino ad Simoniam sufficit. 330
 Redimere vexationem non est Simonia. 334
 Omnis transactio, quâ dimittitur spirituale pro tem-
 porali, est Simonia. 335
 Societas IESV.
 Non modò flores, ut vult Baro, hucusque tulit So-
 cietatis Jesu, sed fructus uberrimos. 144
 Sodalitates.
 Jesuitarum Sodalitates sunt Religiosorum Ordinum
 seminaria. 473
 Sors.
 Aliquid supra sortem percipi non potest ratione pe-
 riculi, si ordinarium sit tantum. 415
 Quid censendum de sententiis, quibus creditori lu-
 crum supra sortem à iudice adjudicatur. 161d.
 Stuprum.
 An qui Virginem consentientem corrumpit, peccet
 contra iustitiam? 427
 Suarez.
 An Suaris interpretatio de Clem. VIII. decreto, po-
 sterioribus decretis labefacta sit? 114
 Superfluum.
 Quot modis aliquid dicitur superfluum, aut neces-
 sarium? 400
 P.
 P. Tamburinus.
 W Endrokus iniquè reducit omnem Jesuitarum
 doctrinam moralem ad P. Thomæ Tambu-
 rini sententiam, quâ vult incertam probabilitatem
 sufficere, reliquis omnibus Jesuitis refragantibus.
 Una hirundo non facit ver. 681
 Theologia.
 Semper impugnata fuit Theologia Scholastica ab
 hæreticis. 89
 Per calumniam ea Theologis moralibus imponun-
 tur, quæ S. Augustinus Academicis exprobat. 156
 Theophilus Raynaudus.
 Raynaudus pro Summo Pontifice multa scripsit. 110
 Baro fingit Theophilum asseruisse, Suaris nomen fa-
 tis auctoritatis habere, ut possit probabilem, &
 etiam certam opinionem constituere, ceteris Au-
 ctoribus reclamantibus. 113
 Raynaudus.

Index Rerum.

- Raynaudus nullum edidit librum in Dominicanum Ordinem. 131
 Ejusdem commendatio! 132
 Idem Jansenistis maximè formidabilis. 529
 D. Thomas.
 D. Thomas nullus Doctorum, qui eum secuti sunt, æquiparari potest: in multis tamen fuit ejus summa à recentioribus mirificè illustrata, & aucta. 225
 Tutum.
 Tutius eligendum, quando pars altera non est tutior. 81
 Tantùm abest, ut tutior sit Baronis sententia, quæ stat pro lege, imò hanc assertionem periculosa esse demonstratur. 125
 V.
 Valerianus.
Valeriani Panegyricus ab Atheophilo, & Satyra in Jesuitas eodem stylo adornata. 469
 Refellitur. 470
 Denunciatio Valeriani in Societatem chimærica. 481
 Valerianus summâ injuriâ Jesuitas affecit, dum illos infamavit. *ibid.*
 Valerianus in carcerum jure detentus. *ibid.*
 Sententia Alex. VII. in Valerianum. 482
 Valerianus an Theologus & Missionarius Apostolicus, de luce librum edidit ipsi tenebris obscuriorem, de vacuo alterum, omni ratione vacuum. 437
 Valeriani apologia chimærica est. *ibid.*
 Falsum est, Jesuitas illam suppressi curasse. *ibid.*
 Congressus Rheinfeldæ inter Haberkornium Lutheranum & Valerianum Capucinum. 438
 Error Valeriani & Kortholti confundentium infalibilitatem Summis Pontificis cum ejus Primatu. *ibid.*
 Dubitatur, an Valerianus fuerit Apologiæ suæ auctor. 441
 Valeriani Apologia calumniarum sentina. 442
- Justitia Summi Pontificis in Valerianum. 419
 Valerianus à nullo unquam Jesuita hæreseos accusatus fuit.
 Capita ex quibus odium Valeriani contra Jesuitas ortum duxit.
 Valeriani detentio Viennæ ex mandato Summi Pontificis.
 Valerianus malè audiebat apud Summum P. Generalem.
 Ejus arrogantia & audacia.
 Valeriani odium in Jesuitas.
 Jesuitas Atheismi & hæreseos infimulet.
 Valerianus Confessor.
 Nullæ unquam impusturæ Valeriano à Jesuitis factæ sunt.
 Vasquez.
 Falsum est, Vasquem doctrinam de opinione minima tutâ extendere ad omnem materiam.
 Via arcta & lata.
 Explicatur, quod significet in Evangelio viarum lata.
 Votum.
 Votum dubium non obligat.
 Vsuræ.
 Peccatum esse demonstratur.
 Salmasius & alii hæretici ineptæ usuras debent conantur ex eo, quod mutatur us accipitur nomen usum juris; hic autem à dominio pecunie minimè distinguitur.
 Quando nam usuræ labes contrahatur?
 Usuræ species.
 Quo spectent Gallica statuta de usura, præter Ludovici XII?
 Vxor.
 An uxor licitè possit marito suo pecuniam subripere ad ludendum, comparandas vestes, aliaque jussimodi?

F I N I S.

Lectori Benevolo Typographus.

Cum præter spem, tam Authoris, quam Typographi, quidam errores irrepresserent, præcipuos (qui Lectorem in legendo turbare possent) hic addidi, cæteros parvi momenti, pro sua humanitate, facile emendabit Lector benè faciens.

Pag. 1. col. 1. l. 40. diffensionibus lege diffensionibus.	p. 14. col. 1. l. 33. hoc dubiè	haud dubiè
col. 2. l. 36. notiones	2. l. 11. rationem non contemnendam. NB.	
p. 4. c. 1. l. 65. indicarent	non omissum est.	
p. 5. col. 1. l. 24. principium	p. 16. col. 1. l. 65. rura esset	rura esset
l. 40. soli subd.	p. 17. col. 1. l. 28. adhibite	adhibita
col. 2. l. 17. probata	p. 18. col. 2. l. 16. amplectamur	amplectatur
p. 8. col. 2. l. 3. altro	p. 19. col. 2. moderat; ben.	moderata ben
p. 9. col. 1. l. 55. divi pr.	2. post digniori,	addatur vel
p. 10. col. 1. l. 46. cen	p. 25. col. 1. p. 40. dele veram, & in fine ejusdem lineæ	
p. 11. col. 1. l. 10. pen. quid enim,	datatur simul.	
2. l. 7. probabiliter	lin. 25. dele unum &	
p. 12. c. 1. l. 67. indicare	col. 2. l. 9. cantrac	contrarium
p. 13. col. 1. l. 20. disputam	lin. 64. conculcatur	inculcatur